

РЕШЕНИЕ

№ 6417

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 18.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11564** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.137, ал.19 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВМД).

Образувано е по жалбата на З. К. К. срещу Отказ за регистрация на животновъден обект с изх.№3464/19.01.2022 година, издаден за директора на Областната дирекция по безопасност на храните-В. (по заместване) от началника на отдел "КХ" в Областната дирекция по безопасност на храните-В. (ОДБХ-В.).

Наведените основания за оспорване, предвид изложените в жалбата оплаквания, са за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.3 и т.4 АПК. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че фактическите констатации на органа за липса на изградени съоръжения за отглеждане на животни и съхранение на фураж не съответстват на действителното положение. Отделно от това жалбоподателят твърди, че дори и да има някакви недостатъци, то следвало първо да му бъде дадено предписание по чл.137, ал.15 от ЗВМД, а вместо това в случая директно бил постановен оспореният пред съда отказ.

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателят З. К. се явява лично. Поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на направените по делото разноски. В депозираното по делото писмено становище развива съображения, че отказът противоречи на нормите на чл.137 ЗВМД.

Ответникът-директорът на ОДБХ-В. се представява от юрк.Ц., която оспорва

жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Поддържа, че каквото и да било заключението на вещото лице, от констативния протокол, въз основа на който е издаден отказа, било видно, че към момента на посещението на място обектът не отговарял на изискванията на Наредбата №44 за хуманното отношение за отглеждането на животни (правилното наименование е: Наредба № 16 от 3.02.2006 г. за защита и хуманно отношение при отглеждане и използване на селскостопански животни).

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало с подаването на заявление от жалбоподателя по делото за регистрация на лично стопанство по чл.137, ал.11 ЗВМД, заведено с вх.№3464/12.11.2021 година в ОДБХ-В.. В заявлението е посочено, че животновъдният обект (ЖО) е предназначен за отглеждане на два броя едри преживни животни (ЕПЖ) и приплодите им до 12-месечна възраст. Посочен е адрес на ЖО, а именно: [населено място], [община], област В.. Към заявлението са приложени Договор за ползване от 9 август 2021 г. и Договор №26 за предоставяне на ветеринарномедицински услуги от 15.07.21 година.

Видно от Констативен протокол (КП) от 02.11.2021 година (л.18-л19 от изпратеното по подсъдност дело на АС-Враца), съставен от комисията назначена със Заповед №616/16.11.2021 година на директора на ОДБХ-В. (л.17 от същото дело), в състав от двама членове-гл.инспектор в ОДБХ-В. и кметския заместник на [населено място], заявеният жалбоподателя обект е бил посетен на място, като последният е присъствал при осъществената проверка. Като законово основание за извършване на проверката са посочени: „З.“ и Наредба 44/20.04.2006 г.“ (Цялото наименование на наредбата е: Наредба 44/20.04.2006 г.за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти). Единствената вписана констатация в КП е „няма изградени помещения за отглеждане на животни и съхранение на фураж“. Така отразената констатация обаче представлява извод на членовете на комисията, а не фактическа констатация. В КП липсва отразяване на каквито и да било факти-какво точно са установили на място, къде са животните, къде се съхранява фуражът, кои конкретно изисквания не са спазени, кои норми от посочените с непълни наименования нормативни актове ги установяват. Като заключение е вписано: “Мотивиран отказ за регистрация на ЖО“.

С оспорения пред съда отказ, обективиран в писмо изх.№3464/19.01.2022 година за директора (по заместване) на Областната дирекция по безопасност на храните-В. ОДБ (ОДБХ-В.), съществените пропуски във формата не са преодоленни по никакъв начин. Ответникът просто е възпроизвел съдържанието на КП.

Със Заповед №РД11-66/18.01.2022 година (приложена в преписката и пирета по делото), изпълнителният директор на Българската агенция по безопасност на храните е наредил д-р Ц. И. Т.-началник отдел „КХ“ в ОДБХ-В. да изпълнява функциите на директор на ОДБХ-В., считано от 12.01.22 година до завръщането на титуляра. Оспореният пред съда отказ е издаден на 19.01.23 година, като страните не спорят, че към тази дата отсъствието на титуляра на длъжността е продължавало.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото са извършени две съдебно-ветеринарномедицински експертизи (първоначална и повторна). Съдът не изгражда

изводи въз основа на заключението по първоначалната СВМЕ, поради оспорването му от жалбоподателя и извършването на експертизата от вещото лице без оглед на място. Въз основа на заключението по повторната СВМЕ, което съдът кредитира, като компетентно, неоспорено от страните по делото и извършено след оглед на място от вещото лице д-р Н. Д. Т.-К., съдът приема, че на място има помещение с дължина 8 метра и височина 3.30 м. със стени: 2 бр.изградени от каменни зидове с дъски и една от двуетажна масивна сграда, като отпред помещението е заградено от каменна ограда с височина 1.30 м и железни решетки на височина 2 м . Същото е покрито с дъски и керемиди за свободно отглеждане на два бр. ЕПЖ с техните приплоди. Съществуват два варианта за отглеждане на ЕПЖ: вързано и свободно. Свободното отглеждане дава по-добри резултати относно развитието на ЕПЖ и става в затворени или полуотворени /тристенни/ сгради, като яслите могат и да бъдат на двора.

Съоръжението на жалбоподателя е от полуотворен вид- тристенен с ясли, канал за фекалните течности от животните и покрив. То е с достатъчна светлина, влажност и естествена циркулация на въздуха, проветряване и отговаря на чл.11 и чл.12, ал.1, 2, 3, раздел IV от Наредба 16/03.02.2006 за защита и хуманно отношение при отглеждане и използване на селскостопанските животни и Наредба 44/20.04.2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания към ЖО - раздел II чл.4, ал.1, в съотв. с които личното стопанство е включило следните мерки за биосигурност и отговаря на: чл.4, ал.1, т.2-личното стопанство е изградено въз основа на нормативните документи за защита и хуманно отношение към селскостопанските животните; чл.4, ал.1, т.3-снабдено е постоянно с вода за пиене от обществен водоизточник, а именно чешма в двора в случая; чл.4, ал.1, т.5- оградено е с телена мрежа и масивна ограда откъм улицата със заключваща се порта с катинар и верига, която не позволява свободен достъп на хора и други животни; чл.4, ал.1, т.6-обособено е място за съхранение на фуража, като грубият фураж е на определено място покрит с платнище от полиетилен, а концентрираният е на верандата на къщата и се съхранява върху палети и във варели, които са заградени по начин осигуряващ защита от птици и гризачи; чл.4, ал.1, т.7-обособено е място в двора на ЖО за временно съхранение на тора и обезпаразитяването му.

В личното си стопанство жалбоподателят отглежда 2 бр. ЕПЖ и приплодите им за лични нужди. Доенето на животните е ръчно и то е само за стопанина, приплодите се отглеждат предимно за месо.

Въз основа на Наредба № 44/20.04.2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти (Наредба №44/20.04.2006 г.), съоръжението и оборудването са направени от невредни материали, позволяващи почистването и дезинфекцията, без вдлъбнатини, дупки и остри ръбове, с естествена светлина. Обособено е място за съхранение и обезпаразитяване на тор и според вещото лице няма нормативна пречка личното стопанство състоящо се от две крави и техните приплоди намиращо се [населено място], общ.Р., обл.В. [улица], собственост на З. К. К. да бъде регистрирано от ОДБХ [населено място] по чл. 137, чл. 11 ЗВМД.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните изводи от правна страна:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 23.12.2023 година и няма изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган-за директора на ОДБХ-В.. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.137, ал.17 ЗВМД, Заповед №РД11-66/18.01.2022 година и т.1 от ТР № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., ОС на съдиите. Съгласно чл.137, ал.17 ЗВМД, в срок до три работни дни от представяне на становището по ал. 15 или на протокола по ал. 16 директорът на ОДБХ вписва животновъдния обект в регистъра по ал. 6 и издава удостоверение за регистрация или мотивирано отказва регистрацията, когато обектът не отговаря на изискванията, определени в съответната наредба по ал. 10.

Оспореният акт обаче е издаден при съществено нарушение за изискването за форма-чл.146, т.2 АПК, вр.чл.137, ал.17 ЗВМД и чл.59, ал.2 АПК. В съотв. с изложеното от съда при фактическите му установявания по-горе, не е спазен дори минимален стандарт за мотивираност на индивидуалния административен акт. Това от една страна нарушава правото на защита на жалбоподателя, а от друга пречатства възможността за осъществяване на съдебен контрол върху оспорения акт. За съда и за жалбоподателя са неизвестни фактите, които са приети за установени в административното производство, а оттук е невъзможно и да се прецени дали те осъществяват фактическия състав на упражненото правомощие за постановяване на отказ. Отделно от това, както съдът вече посочи, нито в КП, нито в оспорения акт, издаден въз основа на него са посочени конкретни норми, определени в съответната наредба по ал.10 от чл.137 ЗВМД.

Допуснатото съществено нарушение на изискването за форма обуславя директно отмяната на акта на това основание-чл.146, т.2 АПК.

Осъществено е и отменителното основание по чл.146, т.3 АПК-допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, по следните съображения:

В съответствие с регламентираната в чл.137, ал.11- ал.16 ЗВМД процедура, животновъдните обекти – лични стопанства, за отглеждане на селскостопански животни подлежат на регистрация в ОДБХ, на чиято територия се намира обектът.

За регистрация по ал. 11 собственикът или ползвателят на обекта подава до директора на ОДБХ заявление по образец, утвърден от изпълнителния директор на БАБХ. Заявлението за регистрация се подава чрез кмета или кметския заместник, като за всяко заявление се издава входящ номер. На всеки 10 дни кметът или кметският заместник предоставя на съответната ОДБХ за регистрация всички постъпили за периода заявления. В 7-дневен срок от получаване на заявленията по ал. 13 директорът на ОДБХ със заповед определя комисия за извършване на проверка на личните стопанства за спазване на изискванията на съответната наредба по ал. 10. В състава на комисията се включват официален ветеринарен лекар или оправомощено от директора на ОДБХ лице с ветеринарномедицинско образование, кметът или кметският заместник или оправомощено от него лице. В срок до 7 работни дни от приключване на проверката комисията по ал. 14 представя на директора на ОДБХ становище с предложение за регистрация или за отказ. Когато при проверката се установи, че личното стопанство не отговаря на ветеринарномедицинските изисквания, комисията дава писмено предписание на заявителя и определя срок за отстраняване на пропуските (ал.15). При отстраняване на пропуските преди изтичане на посочения в предписанието срок заявителят писмено информира ОДБХ чрез кмета или кметския заместник. В срок до 7 работни дни комисията по ал. 14 извършва повторна проверка на обекта. За резултатите от проверката се съставя протокол, който се представя на директора на ОДБХ.

Посочената законово регламентирана процедура недвусмислено сочи, че упражняването на правомощието по чл.137, ал.17 ЗВМД за постановяване на отказ за регистрация е обусловено от спазването на изискването на ал.15 от същата норма, както твърди и жалбоподателят. Следователно дори и хипотетично към момента на проверката да са установени конкретни изисквания от Наредба № 16 от 3.02.2006 г. за защита и хуманно отношение при отглеждане и използване на селскостопански животни и Наредба № 44/20.04.2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти (регламентиращи ветеринарномедицинските изисквания и мерките за биосигурност към животновъдните обекти на основание законовата делегация на чл.137, ал.10 от ЗВМД), които не са били спазени, то упражняването на правомощието на директора на ОДБХ-В. да постанови отказ е обусловено от даването писмено предписание на заявителя и определяне срок за отстраняване на пропуските. По делото категорично липсват не само данни, но и твърдение за даването на предписания на заявителя, което пък представлява съществено нарушение на процедурата, установена в ЗВМД и друго самостоятелно основание за отмяна на оспорения акт.

Най-сетне за пълнота на мотивите следва да се посочи, че от заключението на вещото лице по повторната СВМЕ безспорно се установи, че всички материално-правни изисквания на посочените по-горе две наредби са били спазени към момента на осъществяване на огледа от вещото лице в хода на съдебното производство. Предвид доказаното неспазване на процедурата по чл.137, ал.15 ЗВМД е без всякакво значение възражението на процесуалния представител ответника дали фактическото положение към момента на проверката от комисията и към момента на огледа от вещото лице е едно е останало едно и също. Ответникът не може да черпи права от собственото си противоправно поведение.

С оглед на изложеното, оспорената заповед се отменя, а делото като преписка се изпраща на компетентния орган за ново произнасяне в 14-дневен срок.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК своевременно за явеното искане на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно. Доказаните разноски на жалбоподателя са общо в размер на 828 лева, от които 10 лева заплатена държавна такса и 700 лева заплатено възнаграждение за ВЛ.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.3, вр.чл.173, ал.2, чл.174, предл.1-во и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на З. К. К., Отказ за регистрация на животновъден обект с изх.№3464/19.01.2022 година издаден за директора на Областната дирекция по безопасност на храните-В. (по заместване) от началника на отдел "КХ" в Областната дирекция по безопасност на храните-В. .

ИЗПРАЩА делото като преписката на директора на Областната дирекция по безопасност на храните-В..

ОПРЕДЕЛЯ 14-ДНЕВЕН СРОК на директора на Областната дирекция по

безопасност на храните-В. за ново произнасяне, в съответствие с мотивите към съдебното решение.

ОСЪЖДА Областната дирекция по безопасност на храните-В. да заплати на З. К. К. с ЕГН: [ЕГН] сумата в размер на 828 (осемстотин двадесет и осем) лева, разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: